

Zuzana Martišková

STRECHOPÁRTY

V izbe šero maľuje
sivou každú stenu,
iba oknu navlieklo
tričko páskavé.

Noc si sadla na posteľ,
má ju pokrčenú.
Čo sa noci preháňa
nocou po hlave?

Prečo sa už neuloží?
Prečo takto buntoší?
Prečo sa jej nezatiahnu
viečka na oči?

Vzdychá, jajká, unudene
len sa ošíva.
V mŕtvom tichu temnej izby
noc je priživá...

Natiahnuť sa pod perinu?
Ani nesnívaj!

Po zotmení predsa každý
posteľ vyhľadá,
ale noc je tejto noci
dáka primladá.

Ani počuť, že by spala!
Rovno poviem vám:
nôcka bude ponocovať,
má už tajný plán.

Najskôr sama vykradne sa
z izby pod strechou,
na anténe salto spraví,
začne s neplechou.

„Haló, spáči! Zobudte sa!
Bude zábava!“

Rozospatí krútia hlavou:
„Čo jej vyhráva?!“

„No tak sa už neokúňaj,
trochu zariskuj!
Už som v dome vyhodila
každú poistku.

Žiadne svetlá, to je trápne,
tma je kamošom.
Vyskoč! Predpaž! Podme každý
rovno za nosom!

Vitajte a nesadajte!“
rozkazuje znova,
„Začína sa fantastická
párty pyžamová!

Za hlavu hod' nudné spanie,
tancovať hneď začni!
Na celú noc preplácame
lístok námesačný.

Každý môže hlasno spievať
rovno do komína,
na trúbenie postačí nám
odkvapová rína.

Zívanie je zakázané,
letí „Lod' do neznáááma...“
Aj petardy vystrelíme
gumou z pyžama!

Na polnočnej diskopárty
zlatý klinec programu:
kto vydrží až do rána,
Hela sólo zahrá mu:
Dlouhááá noc, vabank nádherne
hrááá...
Dlouhááá noc, nikto z nás nejde
spááát..."

Márne nôcka spáčov láka,
robí reklamu.

Na čelo si každý ťuká:
„Hod' to do spamu!“

Nedostala na akciu
veru ani nohu.

Prečo?

Lebo na streche je už tma
ako v rohu!

Môže spievať Rytmus, Elán,
Ďurica či Kuly,
na koncert by jej tam prišli
ak tak somnambuli.

Obyčajný človek v noci
obyčajne chrápe,
potom ráno rád si pustí
také Iné kafe.

Radšej spánok nevymieňaj
za zážitok hustý.

Od koncertu na streche je
lepší vždy sen v hrsti!